

копи на православната църква, като приемници на Св. Апостоли, на които е дадена власт да връзват и развързват на земята и на небото, да отменят многото пости, които сж непоносимъ товаръ за съвременнитѣ православни християни, като се запазятъ само срѣда и петѣкъ и първата и последната недѣля отъ великия постъ, а останалитѣ пости да не бждатъ задължителни; всѣки православенъ християнинъ да бжде свободенъ да пости, или да не пости. Това отменение на многото пости отъ вишата църковна епископска властъ ще облекчи религиозната съвестъ на православнитѣ християни и ще ги направи по-набожни и по-привързани къмъ светата църква.

Презъ всички времена епископитѣ на православната църква сж преследвали една и сжща цель: спасението на вѣрующитѣ православни християни, и всичкитѣ тѣхни постановления въ св. православна църква сж насочени къмъ достигването на единствената тази цѣль — спасението на вѣрующитѣ православни християни. Всѣкога тѣ сж вземали предвидъ времето и религиозното настроение на вѣрующитѣ православни християни при вземането отъ тѣхъ решения. Съвременнитѣ епископи на православната църква, които така сжщо преследватъ съ високото си пастирско служение сжщата цель — спасението на вѣрующитѣ православни християни, сж длъжни да последватъ примера на своитѣ предшественици православнитѣ епископи отъ миналитѣ вѣкове и взематъ предвидъ времето и религиозното настроение на съвременнитѣ православни християни и съгласно това да съставятъ нови разпореждания църковни, които да бждатъ изпълними отъ съвременнитѣ православни християни. Всички излишни и несжществени наслоения въ църковния животъ отъ миналитѣ срѣдни вѣкове, които не отговарятъ на днешнитѣ съвременни условия и не могатъ да бждатъ изпълними отъ православнитѣ християни, да бждатъ отменени. Такива излишни и несжществени наслоения въ съвременното църковно богослужение има много, които, при всичко и да нѣматъ никакво основание въ древната църковна практика, продължаватъ да се държатъ отъ православнитѣ християни въ църковната практика. Така напр. носенето на дълги коси отъ съвременния православенъ църковенъ клиръ нѣма никакво основание въ древната църковна практика; даже има постановления църковни, които строго